

**Statsutskottets betänkande nr 76 om regeringens proposition
med förslag till lagar om ändring av lagen om beskattning av inkomst
av näringsverksamhet och lagen om koncernbidrag vid beskattningen**

Riksdagen remitterade den 6 oktober 1992 regeringens ovan nämnda proposition nr 203 till statsutskottet för beredning.

Utskottet har i detta sammanhang behandlat rdm. Liikkanens lagmotion nr 35/1991 rd med förslag till lag om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet, som riksdagen den 21 maj 1991 remitterade till utskottet för beredning, och rdm. Vistbackas m.fl. lagmotion nr 42 med förslag till lag om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet, som riksdagen remitterade till utskottet den 17 november 1992.

Utskottet har likaså i detta sammanhang behandlat rdm. Laines m.fl. hemställningsmotion nr 107/1991 rd om slopad avdragsrätt vid beskattningen för representationskostnader som åsamkats av alkoholdrycker, som riksdagen den 7 juni 1991 remitterade till utskottet för beredning.

Regeringen föreslår en reform av inkomstbeskattningen från och med början av 1993. Reformen går i centrala delar ut på att beskattningen av kapitalinkomster och förvärvsinkomster differentieras. De lagförslag som gäller reformen ingår i regeringens propositioner nr 200—209. Utskottet har behandlat propositionerna samtidigt och således även hört sakkunniga samtidigt. Till skattereformen anknuter dessutom regeringens proposition nr 244 om ändring av lagen om förskottsuppbörd, som har avlåtits senare och behandlats separat.

Statsutskottets skattedelegation, som har begett betänkandet om propositionen för utskottet, har hört de sakkunniga som nämns i betänkande nr 74 om regeringens proposition nr 200.

Propositionens innehåll

Regeringen föreslår att beskattningen av kapitalinkomster och förvärvsinkomster differentieras. I lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet föreslås vissa ändringar som

har samband med reformen av beskattningen av kapitalinkomster och företagsbeskattningen. Dessutom föreslås en del tekniska justeringar i lagen om koncernbidrag vid beskattningen.

I propositionen ingår vidare förslag till bredad skattebas vid företagsbeskattningen samtidigt som skattesatsen sänks. Den mest betydande åtgärden för breddad skattebas är att lager- och driftsreserveringarna slopas. Upplösningen av reserveringar får dock inga direkta konsekvenser för beskattningen, utan den kan ske indirekt så att reserveringarna används för att täcka anskaffningsutgifter för anläggningstillgångar fram till utgången av 1997. Rätten att göra driftsreserveringar skall kvarstå för enskilda näringsidkare samt sammanslutningar som endast har fysiska personer som delägare.

Enligt förslaget skall överlåtelsepriserna på fastigheter och värdepapper som ingår i anläggningstillgångarna bli skattepliktiga oberoende av hur länge den skattskyldige har ägt dem. Återanskaffningsreserveringen skall inskränkas och de maximala avskrivningarna på anskaffningsutgifter för byggnader sänkas. Rätten att avdra representationsutgifter skall ändras så att bara hälften av dem får avdras. Dessutom föreslås ändringar i rätten att avdra vissa pensionspremier samt i periodiseringen av kursvinster och kursförluster.

Vid beräkning av den beskattningsbara inkomsten skall principerna för den bokföringsmässiga resultaträkningen följas i större utsträckning än tidigare. Omsättnings- och investeringstillgångarna värderas enligt principen för lägsta bokföringsmässiga värde.

Propositionen innehåller också förslag till en ändring av beskattningen av inkomst av skogsbruk.

Motionernas innehåll

Enligt lagförslaget i lagmotion nr 35/1991 rd skall som avdragbar utgift vid beskattning av

näringsinkomst betraktas en utgift motsvarande den genomsnittliga lönen för 75 dagar enligt löntagarnas förvärvsnivåindex för näringsidkare eller yrkesutövare som inte har rätt till semesterpenning med stöd av lagen om semesterpenning för småföretagare eller lagen om avbytarservice för lantbruksföretagare.

Lagförslaget i lagmotion nr 42 är ett parallellförslag till regeringens proposition och innehåller många ändringsförslag som skiljer sig från förslagen i regeringens proposition.

I hemställningsmotion nr 107/1991 rd föreslås att riksdagen hemställer att regeringen skall vidta brådskande åtgärder för att helt slopa avdragsrätten för representationskostnader som åsamkats av alkoholdrycker vid inkomst- och förmögenhetsbeskattningen.

Utskottets ställningstaganden

Av de orsaker som framgår av regeringens proposition och på grundval av erhållen utredning anser utskottet lagförslagen behövliga och förordar dem med följande ändringar.

18 §. I det ursprungliga förslaget ingick för ränteprocentens vidkommande en hänvisning till det stadgande som föreslås i 41 § 3 mom. inkomstskattelagen. Det sistnämnda stadgandet föreslås emellertid bli ändrat så att ränteprocenten inte längre nämns där. Därför föreslår utskottet att ett särskilt stadgande om hur räntan bestäms tas in i 18 §.

26 §. Utskottet anser att det inte är skäl att i lagen ta in stadganden som avviker från bokföringsstadgandena, varför utskottet föreslår att 26 § inte ändras och att beskattningen i stället anpassas till bokföringslagen också i fråga om beskattningen av index- och kursvinster. Samtidigt föreslås att 5 mom. i ikraftträdelsestadgandena stryks.

28 §. Regeringen föreslår att gällande stadgande om förtida avdrag för anskaffningsutgifter för skyddsupplag och obligatoriska upplag skall upphävas. Utskottet föreslår inte någon ändring i detta avseende, men anser att ändringens effekter bör utredas.

Utskottet förutsätter att regeringen skyndsamt utreder de skyldigheter som upprätthållarna av skyddsupplag och obligatoriska upplag samt obligatoriska läkemedelsupplag åsamkas och kostna-

derna för upplagen samt vidtar behövliga åtgärder sedan utredningarna färdigställts.

42 §. Regeringen föreslår att avskrivningar för värdenedgång skall kunna göras om värdenedgången är väsentlig och bestående. Kravet på bestående värdenedgång ändrar gällande praxis och avviker från gängse bokföringsmetoder. Utskottet föreslår därför att kravet på bestående värdenedgång stryks.

46 a §. Driftsreserveringen är tänkt som en resultatutjämningsreservering för skattskyldiga som omfattas av den progressiva beskattningen. Avsikten är att en driftsreservering fortfarande skall kunna bildas också i det fall att en bolagsman i ett personbolag dör, varvid han ersätts av sitt dödsbo. Utskottet föreslår därför att stadgandet i 46 a § kompletteras så att också en sammanslutning och ett dödsbo, i vilket ett eller flera dödsbon är delägare, får göra en driftsreservering.

Om en övergångsreservering har bildats i stället för en driftsreservering med anledning av att sammanslutningen inte uppfyllt det i 46 a § stadgade kravet på ägarbasen, bör sammanslutningen inte längre få bilda en ny driftsreservering ens i det fall att den senare skulle uppfylla kravet på delägarna, eftersom sammanslutningen i annat fall kunde få dubbel rätt att bilda en reservering. Detsamma gäller i princip dödsbon även om det i praktiken är ovanligt att delägarskap i dödsbon ombildas på detta sätt.

Utskottet konstaterar att om verksamhetsformen ändras under skatteåret 1993 är det möjligt att upplösa driftsreserveringar och ombilda dem till övergångsreserveringar.

Ikraftträdelsestadgandena. Emedan 6 § 1 mom. 1 punkten utom aktier också gäller andra värdepapper som hör till anläggningstillgångarna, bör tillämpningsområdet för övergångsstadgandet vara lika omfattande. Utskottet föreslår därför att ordalydelsen ändras.

Hänvisande till vad som anförts ovan vid 26 § föreslår utskottet att 5 mom. stryks. Härvid blir 6—19 mom. i stället 5—18 mom.

Eftersom de i ikraftträdelsestadgandena avsedda försäkringspremierna för s.k. direktörsförsäkringar i vissa fall varit avdragsgilla vid beskattningen, är det enligt utskottets åsikt skäligt att premier som förfallit innan det nya stadgandet trädde i kraft får avdras såsom tidigare. Detsamma gäller de premier för frivilliga pensionsförsäkringar som är avdragbara med begränsningar enligt 8 § 2 mom. Ett övergångs-

stadgande behövs med tanke på de fall då skatteåret 1993 har börjat innan lagen trädde i kraft. Regeringen föreslår ett likadant övergångsstadgande för gamla pensionsförsäkringar som i 143 § 5 mom. inkomstskattelagen. Utskottet föreslår att ett nytt 19 mom. om detta tas in i ikraftträdelsestadgandena.

Enligt vedertagen rättspraxis beskattas ett företag för skatteåret enligt lagstiftningen för den bolagsform som företaget har vid utgången av skatteåret. Om ett personbolag ombildas till aktiebolag under skatteåret 1993 betraktas verksamhetsreserveringarna således som ett aktiebolags beskattningsbara inkomst och bolaget får bilda en övergångsreservering. Eftersom det kan vara oklart om en övergångsreservering får bildas i det ovan nämnda fallet föreslår utskottet att det stadgas om detta i ikraftträdelsestadgandena. Det som sägs ovan gäller också då en person som bedriver näring eller utövar ett yrke fortsätter med denna näringsverksamhet och när en sammanslutning eller ett dödsbo bedriver fortsatt näringsverksamhet enligt 24 § inkomstskattelagen då det är fråga om aktiebolag. Utskottet föreslår ett nytt 20 mom. om detta i ikraftträdelsestadgandena.

I sitt betänkande nr 47 om regeringens proposition nr 111 anför ekonomiutskottet att inte bara bokföringslagstiftningen utan också skattelagstiftningen bör utvecklas i den riktningen att bokföringen inte styrs av beskattningen. Om beskattningen inte tillåter samma lösningar som bokföringslagstiftningen kan det hända att de bokföringsskyldiga söker vägar som i slutändan är till skada för både den bokföringsskyldige och skattemyndigheterna.

Statsutskottet omfattar det ovan anförda och anser att stadgandena om beskattningen och bokföringen bör förenhetligas.

En av utgångspunkterna när företagsbeskattningen utvecklats har varit att stärka sambandet mellan bokföring och beskattning. Målet har varit att i beskattningen så långt som möjligt godkänna samma lösningar som i den skattskyldiges bokföring. Vid en ändring av bokföringslagen infördes begreppet obligatorisk reservering (16 a § bokföringslagen). Med detta avses framtida utgifter som den bokföringsskyldige har förbundit sig att betala och som sannolikt inte medför motsvarande inkomst. Begreppet inbegriper också de framtida förluster som kan anses uppenbara. De obligatoriska reserveringarna minskar det bokföringsmässiga resultatet, men i regel kan de inte dras av vid beskattningen. Ett dylikt förfarande leder till att företagets eget kapital minskar ogrundat. Härvid finns det risk för att företagen undviker att bokföra obligatoriska reserveringar, vilket i sin tur leder till att de centrala målen för den reviderade bokföringslagstiftningen äventyras. Därför borde det anses att obligatoriska reserveringar är avdragsgilla också vid beskattningen.

Utskottet förutsätter att regeringen skyndsamt utreder möjligheterna att göra obligatoriska reserveringar avdragsgilla vid beskattningen och avlåter en proposition i saken till riksdagen.

Utskottet föreslår vördsamt

att det andra lagförslaget godkänns utan ändringar och att det första lagförslaget godkänns sålydande:

Lag

om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 24 juni 1968 om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/68) 6 § 1 mom. 1 och 1 a-punkten, 28 § 3 mom., 34 § 3 mom., 44 §, 46 § 1 mom. och 56 §,

sådana de lyder, 6 § 1 mom. 1 punkten i lag av den 29 december 1989 (1339/89), 6 § 1 mom. 1 a-punkten i lag av den 14 juli 1989 (661/89), 28 § 3 mom. i lag av den 21 november 1986 (819/86) och 46 § 1 mom. i lag av den 30 december 1991 (1677/91),

ändras 1, 2 och 3 §§, 5 § 1, 5 och 6 punkten, 6 § 4 mom., 8 § 2, 4, 8, 13 och 14 punkten, 14 § 1 mom., 16 § 5 punkten, 17 § 2 punkten, 18 § 3 punkten, (*utesl.*) 28 § 2 mom., 29 § 1 mom., 30 § 4 mom., 34 § 2 mom., 42 § 1 mom., 43, 46 a, 47 och 51 a §§, 52 § 4 mom. samt 53 och 61 §§,

sådana de lyder, 2 § delvis ändrad genom lag av den 21 januari 1983 (71/83), 5 § 5 punkten ändrad i nämnda lag av den 14 juli 1989 och 6 punkten ändrad i lag av den 23 december 1977 (1001/77), 6 § 4 mom., 8 § 2 och 4 punkten, 29 § 1 mom., 51 a § och 52 § 4 mom. i nämnda lag av den 14 juli 1989, 8 § 8 punkten i lag av den 18 juli 1971 (525/71), 8 § 13 och 14 punkten, 28 § 2 mom., 30 § 4 mom. och 43 § i nämnda lag av den 29 december 1989, 16 § 5 punkten och 18 § 3 punkten i lag av den 21 december 1990 (1164/90), (*utesl.*) 46 a § ändrad genom lagar av den 11 december 1981 och den 31 december 1985 (859/81 och 1112/85), 47 § delvis ändrad genom nämnda lag av den 23 december 1977 och 61 § ändrad genom lag av den 12 december 1986 (901/86) och genom nämnda lag av den 21 december 1990, samt

fogas till lagen nya 5 a, 23 a och 33 a §§ samt till 5 §, sådan den lyder ändrad genom nämnda lagar av den 23 december 1977, den 14 juli 1989 och den 21 december 1990, en ny 7 punkt, till 8 §, sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lagar av den 18 juni 1971, den 23 december 1977, den 14 juli 1989 och den 29 december 1989 samt genom lagar av den 21 november 1986 och den 28 december 1990 (824/86 och 1289/90), nya 15 och 16 punkter och nya 2 och 3 mom., till 18 §, sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lagar av den 21 januari 1983 och den 21 december 1990, ett nytt 2 mom., till 19 §, sådan den lyder i nämnda lag av den 11 december 1981, ett nytt 2 mom. och till 51 §, sådan den lyder i nämnda lag av den 14 juli 1989, ett nytt 2 mom. som följer:

1—3, 5, 5 a och 6 §§

(Såsom i regeringens proposition)

8 §

Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro bland andra:

— — — — —
(2 och 4 punkten såsom i regeringens proposition)

8) 50 procent av representationsutgifternas belopp, *dock inte utgifter för alkohol*,

— — — — —
(13—16 punkten såsom i regeringens proposition)

(2 och 3 mom. såsom i regeringens proposition)

14, 16 och 17 §§

(Såsom i regeringens proposition)

18 §

(1 mom. såsom i regeringens proposition)
Från näringsverksamheten anses dock inte

härköra den del av räntorna som motsvarar den negativa återstod av det egna kapitalet som uppkommit på grund av privatuttag som från en enskild rörelse eller ett enskilt yrke eller från en näringsammanslutning lyfts under olika år, multiplicerad med *en ränteprocent som är Finlands Banks grundränta höjd med en procentenhet*. Den negativa återstoden beräknas så att från det negativa kapitalet enligt balansräkningen för skatteåret avdras de uppkomna förluster som inte kan täckas med influtna vinstmedel, och till det läggs gjorda uppskrivningar samt i kommanditbolag de tysta bolagsmännens kapitalinsatser.

19 och 23 a §§

(Såsom i regeringens proposition)

26 §

(*Utesl.*)

28—30, 33 a och 34 §§

(Såsom i regeringens proposition)

42 §

Visar den skattskyldige, att det gånge värdet av värdepapper eller en annan förslitning icke underkastad anläggningstillgång än ett jordområde vid skatteårets slut (*utesl.*) är väsentligt lägre än anskaffningsutgiften eller den med avskrivningar enligt detta stadgande tidigare minskade anskaffningsutgiften, får på anskaffningsutgiften göras en sådan avskrivning att anskaffningsutgiftens oavskrivna del motsvarar tillgångens gånge värde.

43 §

(Såsom i regeringens proposition)

46 a §

En enskild näringsidkare och yrkesutövare samt en sammanslutning och ett dödsbo som endast har fysiska personer eller dödsbon som delägare, får avdra en under skatteåret gjord driftsreservering. De sammanlagda under skatteåret och tidigare gjorda, icke upplösta driftsreserveringarna får dock inte överstiga 30 procent av summan av de förskottsinnehållning underkastade löner vilka betalats under de 12 månader som omedelbart föregått utgången av räkenskapsperioden. Med avvikelse från vad som stadgas ovan får en sammanslutning eller ett dödsbo som under skatteåret 1993 har bildat en sådan övergångsreservering som avses i ikraftträdelsestadgandets 9 mom. e punkt inte göra en driftsreservering.

(2 och 3 mom. såsom i regeringens proposition)

Utskottet, som lagt regeringens proposition till grund för behandlingen, föreslår samtidigt

att lagförslagen i lagmotionerna nr 35/1991 rd och 42 skall förkastas.

Helsingfors den 9 december 1992

I den avgörande behandlingen deltog ordföranden Mattila, vice ordföranden Luttinen, medlemmarna Alaranta, Heikkinen, Hämäläinen (delvis), Kallis, Lahti-Nuuttila, Louvo,

47, 51, 51 a, 52, 53 och 61 §§
(Såsom i regeringens proposition)

Ikraftträdelsestadgandena

(1 mom. såsom i regeringens proposition)

2. På köp och andra överlåtelser av fastigheter och värdepapper hörande till anläggningstillgångarna som ägt rum innan denna lag träder i kraft tillämpas de stadganden som vid ikraftträdandet gällde i fråga om skattepliktighet för överlåtelsepris och avdragbarhet för anskaffningsutgifter.

(3 och 4 mom. såsom i regeringens proposition)

(5 mom. *utesl.*)

(5—18 mom. såsom 6—19 mom. i regeringens proposition)

19. På försäkringspremier som avses i lagens 8 § 2 och 3 mom. och som har förfallit till betalning innan denna lag trädde i kraft tillämpas de stadganden som gällde när denna lag trädde i kraft. Premier för frivilliga pensionsförsäkringar enligt 8 § 2 mom. som tecknats före den 1 oktober 1992 är avdragbara enligt 143 § 5 mom. inkomstskattelagen.

20. Ikraftträdelsestadgandets 7 mom., 9 mom. e punkt och 12 mom. tillämpas också när en sammanslutning har ombildats till ett samfund samt när idkande av näring eller yrkesutövning eller en sammanslutnings eller ett dödsbos näringsverksamhet fortsätter enligt 24 § inkomstskattelagen i aktiebolagsform under skatteåret 1993.

Utskottet föreslår ytterligare

att hemställningsmotion nr 107/1991 rd skall förkastas.

Luukkainen, Malm, Ryyänen (delvis), Savolainen, Turunen och Vähäkangas samt suppleanterna Apukka, Backman, Lahtinen, Linnainmaa, Peltari (delvis), Renko och Savela.

Reservationer

I

Regeringens proposition nr 203 innebär att skattebasen för företagsbeskattningen byggs ut. Utvidgningen av skattebasen införs som motvikt till den sänkta skattesatsen. I vår reservation till inkomst- och förmögenhetsskattelagen (RP 200) ingår ett mer detaljerat ställningstagande till differentieringen av skattesystemet och till de föreslagna skattesatserna för kapital- och samfundsskatt. Vi anser den föreslagna skattesatsen på 25 procent vara alltför låg.

Vi anser den nya breddningen av skattebasen för företagsbeskattningen vara helt motiverad även om reformen kommer vid fel tidpunkt i det rådande konjunkturläget sett ur företagens perspektiv. Men å andra sidan finns det knappast någon tidpunkt som är rätt när det gäller att avstå från skattelättnader. Regeringen slopar reserveringarna och en del andra skattelättnader och följer därmed samma linje i utvecklingen av näringsbeskattningen som den tidigare regeringen.

Det föreliggande lagförslaget innefattar en del omläggningar som beror på reformen av skogsbeskattningen. Vi föreslår i vår reservation till inkomstskattelagen (RP 200) att reformen av

beskattningen av skogsinkomster skall skjutas fram med ett år. Följaktligen föreslår vi att 5 § 7 punkten i denna lag skall strykas.

Propositionen innehåller en del ändringar i anknytning till fastighetsskatten. Fastighetsskatten föreslås vara avdragbar från inkomsten för förvärvsverksamhet till den del den gäller egendom som hör till näringsinkomstkällan. När inkomstskattelagen för gårdsbruk behandlades ville vi slopa avdragsrätten för lantbruket i motsvarighet till fastighetsskatten. En logisk konsekvens av detta är att det inte tillåts någon liknande avdragsrätt för näringsbeskattningen heller. Vi föreslår därför att 8 § 15 punkten stryks. Med hänvisning till vår ståndpunkt till reformen av skogsbeskattningen föreslår vi att också 8 § 16 punkten och 51 § stryks.

På grundval av det ovanstående föreslår vi

att det andra lagförslaget skall godkännas i enlighet med utskottets betänkande och

att det första lagförslaget skall godkännas sålydande:

1.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 24 juni 1968 om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/68) 6 § 1 mom. 1 och 1 a-punkten, 28 § 3 mom., 34 § 3 mom., 44 §, 46 § 1 mom. och 56 §,

sådana de lyder, 6 § 1 mom. 1 punkten i lag av den 29 december 1989 (1339/89), 6 § 1 mom. 1 a-punkten i lag av den 14 juli 1989 (661/89), 28 § 3 mom. i lag av den 21 november 1986 (819/86) och 46 § 1 mom. i lag av den 30 december 1991 (1677/91),

ändras 1, 2 och 3 §§, 5 § 1, 5 och 6 punkten, 6 § 4 mom., 8 § 2, 4, 8, 13 och 14 punkten, 14 § 1 mom., 16 § 5 punkten, 17 § 2 punkten, 18 § 3 punkten, 28 § 2 mom., 29 § 1 mom., 30 § 4 mom., 34 § 2 mom., 42 § 1 mom., 43, 46 a, 47 och 51 a §§, 52 § 4 mom. samt 53 och 61 §§,

sådana de lyder, 2 § delvis ändrad genom lag av den 21 januari 1983 (71/83), 5 § 5 punkten ändrad i nämnda lag av den 14 juli 1989 och 6 punkten ändrad i lag av den 23 december 1977 (1001/77), 6 § 4 mom., 8 § 2 och 4 punkten, 29 § 1 mom., 51 a § och 52 § 4 mom. i nämnda lag av den 14 juli 1989, 8 § 8 punkten i lag av den 18 juni 1971 (525/71), 8 § 13 och 14 punkten, 28 § 2 mom., 30 § 4 mom. och 43 § i nämnda lag av den 29 december 1989, 16 § 5 punkten och 18 § 3 punkten i lag av den 21 december 1990 (1164/90), 46 a § ändrad genom lagar av den 11 december 1981 och den 31 december 1985 (859/81 och 1112/85), 47 § delvis ändrad genom nämnda lag av den 23 december 1977 och 61 § ändrad genom lag av den 12 december 1986 (901/86) och genom nämnda lag av den 21 december 1990, samt

fogas till lagen nya 5 a, 23 a och 33 a §§ samt till 8 §, sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lagar av den 18 juni 1971, den 23 december 1977, den 14 juli 1989 och den 29 december 1989 samt genom lagar av den 21 november 1986 och den 28 december 1990 (824/86 och 1289/90), (*utesl.*) nya 2 och 3 mom., till 18 §, sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lagar av den 21 januari 1983 och den 21 december 1990, ett nytt 2 mom. och till 19 §, sådan den lyder i nämnda lag av den 11 december 1981, ett nytt 2 mom. (*utesl.*) som följer:

1—3 §§

(Såsom i utskottets betänkande)

5 §

Ovan i 4 § avsedda skattepliktiga näringsin-
komster äro bland andra:

(1, 5 och 6 punkten såsom i utskottets betän-
kande)

(7 punkten *utesl.*)

5 a och 6 §§

(Såsom i utskottets betänkande)

8 §

Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro
bland andra:

(2, 4, 8, 13 och 14 punkten såsom i utskottets
betänkande)

(15 och 16 punkten *utesl.*)

(2 och 3 mom. såsom i utskottets betänkande)

14, 16, 17—19, 23 a, 28—30, 33 a, 34, 42, 43,
46 a och 47 §§

(Såsom i utskottets betänkande)

51 §

(*Utesl.*)

51 a, 52, 53 och 61 §§

(Såsom i utskottets betänkande)

Ikraftträdelsestadgandena

(Såsom i utskottets betänkande)

Helsingfors den 9 december 1992

Matti Luttinen
Lea Savolainen

Tuulikki Hämäläinen
Jouni Backman
Asko Apukka

Pentti Lahti-Nuuttila
Juhani Vähäkangas

II

Statsutskottet har i regeringens proposition nr 203 ändrat det första lagförslaget 8 § 8 punkt så att den avdragsgilla andelen om 50 procent av representationsutgifterna inte alls gäller alkoholutgifter, såvida det är detta som utskottet avser i sitt ändringsförslag.

Premisserna i propositionen är att den skattskyldige har rätt att dra av 50 procent av totalbeloppet av sådana representationsutgifter som hänför sig till sedvanlig gästfrihet och genom vilka affärsidkaren försöker knyta nya affärskontakter eller annars främja verksamheten.

Det finns inte några hållbara grunder för att förbjuda rätten att dra av sådana utgifter för alkoholdrycker som inbegrips i representationskostnader. Det är motiverat att den alkoholpolitiska styrningen sker genom accisbeskattningen och inte genom företagsbeskattningen. Om alkoholinköp måste separeras från representations-

utgifter medför detta extra arbete och kostnader såväl för företagen som beskattaren. Detta medför ett ökat antal svåra tolkningsproblem som aktualiseras först i samband med skatteinspektioner och försätter sålunda företagen i en olikvärdig ställning.

Om avdragsrätten förbjuds ökar detta också företagens kostnader och försämrar på detta sätt de företags konkurrensförmåga som är beroende av en aktiv marknadsföring. Ändringen försämrar ytterligare lönsamheten inom restaurangbranschen och leder till en allt större arbetslöshet på området.

På basis av det ovan anförda föreslår vi

att utskottet skall godkänna 8 § 8 punkten i det första lagförslaget i regeringens proposition oförändrad och lagförslaget i övrigt i enlighet med utskottets betänkande.

Helsingfors den 9 december 1992

Tuula Linnainmaa
Matti Lahtinen

Eeva Turunen
Hannele Luukkainen